Tienrij „ Klein Kouters.

Vandaag naar Tienrij geweest op bedevaart. Niet zoals vroeger jaren te voet, maar met de auto nog wel. Welde eerst met de fiets. maar het begon te regenen. Heel weersgezichtjes heb ik onderweg niet gebeden want ik was in een kwartier zie al daar. Maar omdat het sleet weer was en toch veel menschen bevroeg waren, die met als ik, met de auto waren gegaan begon de deken maar alvast enkele tientjes van de rozenkrans te bidden. dus toch het toch nog op een echte bedevaart. Ondanks dat het weer tegenzat was de kerk toch nog nietjes vol voor de mis. Maar wat een verschil met vroeger. bijvoorbeeld, toen we nog naar school gingen, toen ging ieder dorp in de buurt voor zich naar Tienrij. Nu een stuk of vier-vijf samen. Toen ging er nog echt een groteprocessie vanuit ons dorp naar Tienrij. dit was ongeveer 1½ uur lopen. en niet zo'n mooie weg als nu. Het begon met een keien weg, dan zintel weg dan zandweg tot aan de overweg en dan pas asfaltweg en als het dan een tijdje niet geregend had was het stof eten. Er was toen ook nog een bepaalde volgorde in de procesie De schoolkinder voor op, congregatie-andere vrouwen, zang koor, pastoor. misdienaar, familij, jonge boeren, en dan de rest van de mannen dacht ik zo ongeveer. en iedere groep met zijn eigen vaandel natuurlijk. Een ben ik echter vergeten, de fanfare. die speelde

bij vertrek, onderweg een keer, en dan als we over de overweg waren nog een paar stukken" tot aan of in de kerk. Nu zie jo geen een voandel of wat dan ook van een groep mist meer, wel de fanfare om de mis op te luisteren mooi wor dat. Dan waren er nog een paar mensen, en dat vond ik ook nie mooi, namelijk de man die vooraan bij met het voandel van de parochie. want die bepaalde eigenlijk hoe snel er gelopen werd, het kon natuurlijk niet op zijn elfen dertigs. men moest toch een beetje op tijd zijn. Dan de eerste voorbidders, er waren er denk ik een stuk of vijf zes over de hele processie, als hij met zijn voorbiddersstok, met gepoetst plaatje van koper, naar rechts wees moest de rest achter hem ook met onze vader of wees gegroet beginnen, tot op de helft en dan naar links, voor de andere helft en eer zaan den vader recht op, dit gold voor alle voorbidders zodat aller toch een beetje gelijk en mooi verliep en niet dat de laatsten niet wisten hoe ver de voorsten waren getrokken allen al biddend zingend en spelend de Tienrooise kerk binnen. Na een welkoms woord door pastoor van Tienray begon de hoogmis; dat vond plaats in de noodkerk want de nieuwe kerk was nog niet klaar. De oude was verwoest in de oorlog. Als de mis uit was ging iedereen naar buiten want in die noodkerk kon het erg warm en benauwd zijn al het mooi zomerweer was. Na een half uurtje was er dan

weer een kort lof. De jeugd ging voor zoveel mogelijk geld hadden wat snoep of een ijsje kopen. De dorstigen gingen ook snel een biertje of wat fris drinken in de verschillende cafe's die Tienrij toen nog rijk was. Tot snel wat drinken liep voor sommige pelgrims wel eens een beetje uit de hand, die begonnen aan de terugweg veel later in de middag of tegen de avond. En van bidden kon ook wel niet veel meer gekomen zijn. Op de terugweg naar het eigen dorp werd de processie ontbonden bij het kapelletje hier werd nog een extra liedje gezongen, de fanfare speelde nog een mooie mars, zodat er allemaal op tot gaf plotsoor er de regen over. En ieder een liep ~~alprotend~~ en in zijn eigen tempo huiswaart

op de Eikelenbos

de drie dagen naar Klemfoort

Bij thuiskomst werd goed gegeten want van op bedevaart gaan in die gewaad lopend, er bidden krijg men flink honger. Tot was Tienrij op bezoek in Klein hout. Ook ging men nog een keer in processie naar de Vredenkapel over het spoor - daar werd altijd een mis gelezen en dan weer naar de kerk. Dan waren er in de lente nog 3 kruisdagen ook dan liep men in processie door de velden in de buurt van de kerk. Dan nog met de kermis, na de mis, en processie maakte de fanfare nog een rondgang door het dorp. Ik weet nog dat we er als schele jongens er allemaal achteraan liepen. De mooiste processie was ik met sacrament zondag. dan was de weg nog mooi getrooid met gras en bloemen.

(Vooruitwoorden met langs de processieroute.)

Voor al die bloemen gingen
we de wei in om margrieten
boterbloemen hanepoten klaver
en nog veel meer te plukken
dat deden we om het buur-
meisje te helpen om bij haar
een groot stuk weg te strooi-
en. Ook werd er voor 't huis
nog versierd. zoals het pad
van de weg naar de voordeur
deze stond open en voor in
de gang stond een Hl Hart-
beeld op een tafeltje mooi
versierd en met boeren
Op de helft ongeveer stond nog
altaartje opgebouwd bij een
boerderij hier was een klein
hof voordat men weer de
kerk binnenging. De meeste
processies zijn flink in de ver
sukkeling geraakt. Toch de
sacramentprocessie begint weer
in op komst te komen in
enkele dorpen